

Fakta om CI

CI står for "cochlear implant". Det er ett avanceret apparat, som indopereres i sneglen (cochlea) i øret. CI kan umiddelbart ligne et høreapparat, men fungerer helt anderledes. Et høreapparats primære opgave er at forstærke lyd. Men et CI ændrer lyd til elektriske impulser som stimulerer hørenerven, der sender signalet videre til hjernen, som fortolker det til lyd.

CI giver en form for kunstig hørelse, som giver mulighed for at opfatte lyde og tale. Det kræver tilvænning og træning for hjernen at bruge et CI.

CI anvendes til personer med et stort høretab, som ikke vil have gavn af traditionelle høreapparater, dvs. børn, som er født døve, og voksne, som tidligere har haft en resthørelse, men som nu har mistet hørelsen helt.

Ikke alle får et lige godt resultat af et CI. Nogle udvikler en relativt god hørelse og et godt talesprog, mens andre kan opfatte lyde i omgivelserne (biler der dytter, døre der smækker, trin på gulvet, stemmer der råber osv.), hvilket især for mennesker med døvblindhed kan være meget værdifuldt.

Personer med CI kommer til at fungere som hørehæmmede i dagligdagen, dvs. at der fortsat skal tages hensyn til hørenedsættelsen ved kommunikation. Der kan således være behov for at benytte andre høretekniske hjælpemidler, tegnstøttet kommunikation og/eller tolkebistand.

Hvem kan CI-implanteres? Og hvornår?

Herhjemme har der været implanteret CI siden starten af 90'erne. I dag får langt de fleste børn, der fødes døve, implanteret et CI på begge ører i løbet af deres første leveår. Man anbefaler en tidlig operation, fordi hjernens plasticitet, dvs. evne til at "lære at høre" bliver dårligere med årene.

Der er ingen øvre aldersgrænse for, hvem der kan få CI. For at komme i betragtning, skal man naturligvis kunne tåle operationen. Samtidig skal man kunne deltage aktivt i det efterfølgende træningsforløb hos tale-høre pædagog. Det anslås, at der er knap 3000 børn og voksne CI-opererede i Danmark.

Et CI består af:

- en udvendig processor, som sidder på hovedet bag øret og opfanger lyde og omsætter dem til digitale signaler
- selve implantatet, som sidder i et hulrum, som man laver i kraniet under huden, og som modtager signalerne fra processoren og sender dem videre til
- elektroderne, som sidder på en ledning, der er lagt ind i sneglen i det indre øre.

Det er de svage elektriske signaler fra elektroderne, som påvirker hørenerven, som derpå fører dem videre til hjernen, hvor de fortolkes som lyde.

Når den udvendige processor tages af, fx i forbindelse med badning eller søvn, er personen helt døv på det pågældende øre.